Wspólnota parafialna i jej misja

„Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!”.

Ewangelia według św. Marka 16, 15.

Po swoim zmartwychwstaniu Pan Jezus posyła uczniów na cały świat, aby głosili Dobrą Nowinę wszystkim stworzeniom. Każdy wierzący, jako uczeń Chrystusa, jest zobowiązany do wypełniania tej misji. Jak jednak realizować to zadanie w praktyce? Inspiracją dla nas jest sam Chrystus, który towarzyszy uczniom w drodze do Emaus (Łk 24,13-35). Zmartwychwstały przyłącza się do uczniów, którzy po wydarzeniach paschalnych są zagubieni, uciekają od miejsc, w których doświadczyli trudności. Jezus nie robi im wyrzutów, ale wsłuchuje się w ich rozterki i problemy. W drodze wyjaśnia im Pisma, aby mogli zobaczyć wszystko w nowym świetle, aby mogli zrozumieć, co się stało. Pan zostaje z nimi, buduje z nimi relację, w końcu pozwala się im poznać przy łamaniu chleba. To doświadczenie spotkania z Jezusem daje im siły, by z zapałem wrócić do Jerozolimy, do wspólnoty uczniów.

Głoszenie Ewangelii odbywa się z uwzględnieniem podobnych etapów. Pierwszym z nich jest **towarzyszenie**, czyli służba ludziom, którzy są w kryzysie wiary lub ją utracili. Ten etap polega głównie na słuchaniu ich, zadawaniu pytań, szczerym zainteresowaniu historią ich życia. Kolejnym etapem jest **rozeznawanie**, które dotyczy sposobu postrzegania Jezusa. Chodzi tu o nakreślenie prawdziwego obrazu Chrystusa, przy jednoczesnym wyzbywaniu się wszelkich fałszywych przekonań, stereotypów, błędnych informacji dotyczących wiary i Boga. Trzecim etapem jest wejście w osobistą **relację** z osobą, do której jestem posłany, by pomóc jej powrócić do wspólnoty wierzących. Wiara, chociaż jest aktem osobistym, to jednak potrzebuje wspólnoty, aby dojrzewała, potrzebuje doświadczenia miłości. To ostatnie zaś prowadzi do Eucharystii, która jest ucztą miłości[1].

Zadaniem uczniów Chrystusa jest zatem uczenie się uważności w stosunku do drugiego człowieka, umiejętności słuchania, budowania prawdziwych relacji. Nie jest to jednak możliwe bez osobistej więzi z Bogiem, bez nieustannego rozwoju wiary.

ZADANIE

- Pomyśl, czy jest w Twoim otoczeniu ktoś, kto zagubił się w wierze, kto posiada jakieś nieprawdziwe przekonania na temat Pana Boga i Kościoła. Porozmawiaj z nim.
- Jeśli to Ty przeżywasz kryzys wiary, zastanów się, z kim możesz o tym porozmawiać, kto może Ci towarzyszyć na drodze wiary.

[1] Zob. G. RYŚ, *Klucz do Ewangelii św. Łukasza*, Kraków 2023, s. 620-623.